

אגרא דבי הילולי מילוי

[השכר שמקבלים ההולכים לחתונה – הוא על הדברים שאומרים שם] ברכות ו:

נמצאים אנו כעת בתקופה קשה מאוד, בפרט ובכלל, ואמונים אנו עלי האמונה הפשוטה שאין מקרה בעולם כלל, וכל פרט מהתהליך והאנדרלמוסיה שאנו נמצאים בו – מדוקדק בתכלית, והכל מידו ית'.

אחת מהנקודות הבולטות במצוקות של כלל ישראל כיום היא ענין החתונות, כבר תקופה ארוכה מאוד שלא ניתן לקיים חתונה כפי שקיימנו עד היום, היו תקופות קצת יותר משוחררות, והיו תקופות קשות יותר, אבל כמעט כל אחד חווה איזה תקרית באחת מהחתונות של השנה האחרונה, או שהיתה הדבקה המונית וחלו רבים, או שהגיעו כל מיני "שומרים" ל"עזור" לציבור וד"ל. בכל מקרה ישנה יד ה' מכוונת על ענין החתונות.

וא"כ שומה עלינו לנסות לדקדק ולהבין מה זאת עשה אלוקים לנו.

היה מי שאמר שזה קשור לדרישות הכספיות של צד החתן מצד הכלה, אמנם אכן זהו נושא שצריך לדבר עליו בפני עצמו, אבל הפעם נקודה זו לא נפגעה בכל הסיפור, כלומר שהחרון אף היה על תהליך טקס החתונה ולא על הדרישות שלפני זה.

ואעלה פה כמה נקודות למחשבה, מדובר בנקודות אמיתיות אך ההרגל נעשה טבע, עד שזה נראה שמי שמעיו לפקפק עליהם – אינו מן הישוב, שהרי כולם עושים ככה... אך כיום אנו רואים שה' דורש מכולם יחד להשתנות, כלומר שאכן כולם עושים כך, אבל כולם גם מקבלים את העונש, נמצא שמה שכולם עושים כן לא מהווה ראייה שזה דבר טוב... ולב יודע מרת נפשו:

א. הפרדה

כיום בהרבה מאוד מהחתונות בכניסה לאולם או בחופה הפרדה לוקה בחסר, וכן במשך החתונה עצמה מצוי מאוד שבאות נשים סמוך למחיצה לקרוא לבעליהם וכדו' והמחיצות זזות וכו', וכידוע הנשים בשעת החתונה נמצאות במצב שהן צריכות הסתרה לפנים מהסתרה, וזהו דבר נורא ואיום שכל זילזול בו יכול להיות הרה אסון באיסורים חמורים ביותר רח"ל. [ניתן להקפיד בטרם עת ולגדור את המקום בצורה בטוחה, וכן ניתן לעשות מחיצות גם בחופה].

ב. תמונות

כיום בכל חתונה ישנו את שלב התמונות, בו שמים את הכלה וכל משפחתה לפני אדם הנקרא "צלם", מדובר באחד ממלאכי עליון, נטול יצה"ר שכולו קודש קודשים, והכלה בעצמה עומדת לפניו וכו', ואין צורך להאריך במפורסמות... וכן אח"כ בסיום החתונה עומדות שתי המשפחות יחד זכרים ונקבות בעירבוביה מלאה, להצטלם כאשר הנשים נמצאות במצב תחרות אופנה... והן עומדות לפני כל גיסייהן ולפני המחותנים כאילו כולם אחים... וזהו מצב חמור ביותר, ומי יכול לומר נקיתי ליבי... וכל זה חוץ מהאלבומים עצמם שמי יודע לאיזה ידיים הם מגיעים, ועוד לפני זה מי עיצב ובחר את התמונות? ויש כאלה שמחלקים תמונות לכל הסבתות וכדו', והתמונות מסתובבות ומי יודע לידי מי הדברים מגיעים? מי לוקח אחריות? איכה נחשבו לנבלי חרס מעשה ידי יוצר? איכה היו בנות ישראל מושלכות באשפתות לפני כל אדם כאחרונות הבזויות... [ניתן להשיג צלמת שתיקח לבד אחריות על הארוע, וצלם שיצלם רק בעזרת הגברים. ואת האלבום תעשה רק הצלמת, ולעשות כל מאמצים שהתמונות לא יעברו ידיים נוספות].

ג. מלצרים

ישנה תופעה שלא ניתנת לתפיסה בשכל אנוש, אבל זהו תופעה נרחבת מאוד, שבו מסתובבים המלצרים (זכרים) בתוך עזרת הנשים ומחלקים מנות... אני לא חושב שיש מי שצריך להסביר לו את עוצמת הבעיה, אולי גם שם זה נעשה רק אחר ברירה קפדנית של מי שלמד מוסר במשך 8 שעות רצוף לפני החתונה, והגיע לדרגה של התפשטות הגשמיות מוחלטת.... [ישנו ארגון של מלצרים יראי שמים, העובדים עם נשותיהם שבעו"ג, וניתן להשיגם בקל].

ד. ראוותנות

נקודה נוספת למחשבה היא רמת כל הלוקסוס שמטפס משנה לשנה, וכל אחד חייב לעשות חתונה עם סטנדרטים גבוהים יותר משנה שעברה כדי שלא יגידו שאין להם... וחושך מניקור העיניים, וביזבוז הכסף הנורא שיש בזה, הרי כל אחד גורם שהבא אחריו יתחייב לעשות כן אפי' שאין לו וכו', ועל זה ניתן לומר "לוקסוס לוקסוס עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל"... והתוצאות הם עין הרע, קנאה, תחרות ועוד.

ה. מצווה טאנץ

ומקום פה עמוד עמדי על ענין המצווה טאנץ, שיסודו בהררי קודש, אבל באופן שזה נעשה כיום, וודאי שלא יהיה מי שיגיד שכך עשו בדורות קודמים, וכידוע שמי שרוקד שם הכי חזק ושמח שמחה גדולה הוא היצה"ר בכבודו ובעצמו רח"ל, ואעתיק פה קטע מבהיל מתוך שו"ת קנה בושם (להגר"מ בראנדסדורפר זצוק"ל) ח"ב ס' ק"ח שאחרי שצעק על זה באריכות כתב וז"ל: "ועובדא שמענא מהגה"ק מהר"ח זאנענפלעלד זצלה"ה רב ואב"ד דפה קרתא דשופריא בנשואי נכדתו, שהיתה יתומה מאביה בנו של הגה"ק הנ"ל, והוא זצלה"ה גידל אותה ונישאה להר"ר אברהם ברש"י בלוי ז"ל, ובהגיע הזמן של הריקודין של מצוה לאחר ברכת המזון, עמד הגה"ק על רגליו כדי לילך לו לדרכו, ושאל אז הר"ר אברהם ז"ל את הגה"ק הנ"ל, היתכן שאינו ממתין להיות נוכח אצל הריקודין של מצוה של נכדתו הכלה, ובפרט שהוא גידל אותה כבתו, וענה לו הגה"ק זצלה"ה כי הוא אינו רוצה לישראל שם להיות נוכח בעת הריקודין של מצוה עם הכלה, מכיון שנשא אשה לאחר עשרים שנים. ע"כ מה ששמעתי מהר"ר אברהם ז"ל. והנראה שהתכוין בזה למאי דאיתא בקידושין (כט:): בן עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בהרהור עבירה, ועל כן חשש לעצמו שלא להיות נוכח בעת הריקודין עם הכלה, ואם הגה"ק הנ"ל חשש כן על עצמו מה נענה אנן אבתריה, ואעפ"י שגוף עצם הריקודין היו שם על צד היותר טוב בקדושה וצניעות, אעפ"י לפי גודל קדושתו ופרישתו חשש לעצמו להיות נוכח בעת ריקודין אלו, וא"כ כש"כ וכש"כ שמוטל עלינו להשתדל לכל הפחות שיהיו מעשה הריקודין בקדושה וצניעות כדת וכהלכה ושלא יצא מזה שום תקלה, ולהחזיר ליושנה העטרה, ולא יהיו בהם מאיסורא שום דררה וכו'. עכ"ל. ועי' בקונטרס "גילו ברעדה" כיצד לעשות זאת בצורה כשרה.].

ו. בגדי פריצות

על נקודה זאת יש לבכות ולהוריד כנחל דמעה, להיכן הגיעו מלבושי הנשים... אין בהם שום זיק של יהדות, והמצב הולך ומדרדר מיום ליום באופן מבהיל ונורא, שגשות ובנות ישראל מתלבשות "בפריצות שאין כמוה" כלשונו של הגר"ש ואזנר שעמד וצעק על בנות האברכים עוד בזמנו, והוסיף בזה הלשון "והאשה הזאת לא נראית כלל כאשת בן תורה ולא נראית כאשה חרדית, אלא כאחת מהשחקניות מן הרחוב התחתון, לא כבת ארצינו הקדושה אלא כבת פריז!!!!" עכ"ל. ק. הדבר כולל גם בפאות, בצורה בצבע בתסרוקת, בצבעי ובסיגנון הבגדים, בצמידותן המחרידה המעוררת בחילה, באורך הבגדים ועוד ועוד. שאלה אחת נשאל בצורה כנה, האם אשה או בחורה כיום שהולכת לחתונה לשמח את חברותיה, מסוגלת לומר את תפילתה של הבתולה (סוטה כב.) "יהי רצון מלפניך שלא יכשלו בי בני אדם" כאשר היא עצמה השקיעה חלק נכבד מאוד מאוד מזמנה וממונה רק בשביל ההיפך הגמור...

ז. תקרובת ע"ז

וכל זה חוץ מהמצב כיום של הפאות שכמעט כולם מגיעות מתקרובת ע"ז – וישבו טובי הרבנים ואחר סידרת נסיונות ארוכה ומפרכת להשגת פאה כשרה מתקרובת ע"ז, הסיקו שלא ניתן להכשיר פאה משיער טבעי כלל (ובשלהי חשוון פורסם מכתבו של ר' שריאל רוזנברג שפרסם את מסקנתו הנ"ל שלא נמצא כיום פתרון לשיער טבעי, והצטרפו אליו עוד רבנים שחקרו את הנושא, כמו הגר"מ לובין, והגר"א פון ועוד). וכבר אמר בזמנו הגר"ש ואזנר זצוק"ל על נושא בזה הלשון "ומי יודע אם גם זה גרם להרבה מקרים גופיים ונפשיים בבתי ישראל", כלומר שטומאת התקרובת ע"ז גורמת לאסונות, ומי יודע מהו הגורם של האסונות הרבים שפוקדים אותנו במצב הנורא כיום.

ח. תזמורת

פעם המושג תזמורת, היה נגוני התעוררות לשמחה של מצוה, והלבבות היו מתמלאים דבקות בה' ושמחה בו, וכיום ברוב התזמורות (אפי' באלו הנקראות חסידיות) כל המקצב, העוצמה, הטונים, והבס הכל לקוח מהירודים שבאומות, וכבר נכתב על כך קונטרס מחקר בשם "כי דבר ה' בזה" המוכיח כל זאת באותות ומופתים. וכיום במקרים רבים גם אם בעל החתונה ידרוש בתוקף מהתזמורת לעמוד בכללים כלשהם, דבריו יעלו בתוהו, כיון שבעלי התזמורת עוסקים כעת בפירסומת לעצמם, ולא מעניין אותם כ"כ דרישות בעל החתונה.

יש להעיר שאחת מהבעיות הגדולות בנושא זה, הוא שכל מי שמחתן את בנו או בתו – עסוק בעשרות פרטים מנושאים שונים שמוטלים עליו, ואין לו זמן ויכולת לטפל גם בנושאים אלו, ולכן המצב מוזנח והתוצאות בהתאם. יש לידע שאחר שהקב"ה מדבר כ"כ ברור, זה אומר שהנושא הוא חמור מאוד, ואם אין לך זמן להתעסק עם הפרדה מלאה בין הגברים לנשים, אז תתעסק עם הפרדה בין השוטרים לעם... כלומר שהדבר הוא מיסודי היהדות ומיסודי בנין הבית של הזוג שעומדים להקים את ביתם, ואם הדבר היה חשוב למחותנים לפחות כמו המנות לחתונה או התזמורת, הרי הם היו מוצאים פנאי להתעסק ולשים לב לדברים אלו.

והבא ליטהר מסייעין אותו, ואם יראה ה' שהבנו את הרמז – וודאי יסיר חרון אפו ממנו ויגאלנו במהרה.